

Ob smrti prof.dr. Hansa Bobeka

15. februarja 1990 je na Dunaju v starosti 86 let umrl upokojeni profesor geografije na dunajski univerzi, dr. Hans Bobek. Prof. Bobek, ki je bil leta 1983 izvoljen tudi za častnega člana Geografskega društva Slovenije, sodi v tisto generacijo evropskih geografov, ki je s svojim delom prispevala velik delež k razvoju geografije druge polovice XX. stoletja. Bil je eden tistih, ki je položil temelje moderne socialne geografije, predvsem pa koncept geografije, ki si za svojo nalogo zadaja sodelovanja pri reševanju aktualnih praktičnih problemov predvsem na stopnji identifikacije prostorsko - geografskih problemov v inicialni fazi planiranja in še posebej v fazi realizacije planskih projektov na državni in regionalni ravni. V zadnjem razdobju svojega dela na raziskovalnem področju in pri visokošolskem izobraževanju je dr. Hans Bobek prispeval pomemben delež pri oblikovanju metodologije prostorskega preučevanja v zvezi z učinki in opredeljevanjem novih problemov moderne industrijske družbe. V tridesetih in štiridesetih letih je nakazal koncept funkcionalne interpretacije v kulturni geografiji v svojih knjigah "Grundlagen der Stadtgeographie" in "Über einige funktionelle Stadttypen und ihre Beziehung zum Lande". S tem je nakazal koncept, ki je zasnovan na proučevanju kulturne pokrajine v njeni funkciji, nastanku in razvojni dinamiki. Po zaslugi Bobeka se je socialna geografija uveljavila v geografiji kot njen integralni del in se zato vse bolj uveljavljala tudi v praksi regionalnega planiranja. To je prav gotovo premagalo nevarnost delitve geografije na prirodno in socialno znanost. Nevarnost razcepa geografije na več delov se je odpirala še posebej zaradi novo nastalih odnosov med naravo in tehniko ter med ekologijo in ekonomijo. Njegovi pogledi na teoretsko zasnovane enotne geografije so se vrstili v delih "Pokrajina v logičnem sistemu geografije" (Die Landschaft im logischen System Geographie), "Razmišljanje o logičnem sistemu v geografiji" (Gedanken über das logische System der Geographie) in "Razvoj geografije - kontinuiteta ali razpad" (Die Entwicklung der Geographie - Kontinuität oder Umbruch). Bobek se je kot dober poznavalec fizične in družbene geografije zavzemal za njeno enotnost, ki naj bi bila izraz medsebojnega prepletanja dveh velikih delov geografije, kar je izrazil s kartografsko predstavitevjo ekološkega vrednotenja Avstrije, ki je zahtevalo temeljito poznavanje klimatologije in geomorfologije. Med zelo pomembna dela za prostorsko planiranje in urejanje sodijo tudi njegova proučevanja centralnih krajev. Temelje tega je podal v svoji disertaciji z naslovom "Innsbruck kot gorsko mesto" že leta 1928, kar je tedaj predstavljalo osnovo za številne študije, ki so kazale na soodvisnost razvoja mest in njihovih gravitacijskih zaledij. Rezultat njegovega dela o centralnih krajih, kmetijstvu in industriji je delo "Geografska delitev Avstrije na gospodarska strukturna območja", zelo pomembna pa je tudi njegova predstava glede zasnove nacionalnega atlasa na primeru Republike Avstrije (Atlas der Republik Österreich). Bobek pa pri razvoju teorije in aplikacije ni ostal le na območju Avstrije, temveč ga najdemo tudi kot proučevalca Orienta s posebnim poudarkom na Perziji (Iranu), kar je tudi prispevek k razvoju moderne, problemsko orientirane regionalne geografije.

Rezultati dolgoletnega raziskovalnega dela uveljavljenega univerzitetnega profesorja obsegajo več kot dvesto del. S svojimi pedagoškimi sposobnostmi se ni uveljavil le kot univerzitetni učitelj v Innsbrucku, Berlinu, Freiburgu in v dvajsetletnem vodenju geografskega inštituta univerze na Dunaju, temveč tudi kot gostujoči predavatelj v Združenih državah Amerike, Veliki Britaniji in Iranu. Bil je predsednik geografskega društva Avstrije, v raznih funkcijah pa tudi zastopnik Avstrije v mednarodni geografski uniji ter ustanovitelj evropskega društva za prostorsko preučevanje in prostorsko planiranje. Za zasluge pri razvoju geografije, prostorskega preučevanja in prostorskega planiranja je bil izvoljen za dopisnega člana Akademije za pros-

torsko preučevanje in prostorsko planiranje v Hamburgu in za častnega člana številnih evropskih geografskih društev.

Vladimir Klemenčič

Izvolitve in priznanja

Dne 9. aprila 1990 je Senat Evropske akademije književnosti, znanosti in umetnosti (ACCADEMIA DEUROPA DI LETTERE, SCIENZE ED ARTI), s sedežem v Neaplju (Napoli), deluje pa pod pokroviteljstvom Evropskega parlamenta, izvolil dr. **J u l i j a T i t l a**, univ. prof. v pokoju, za svojega zaslužnega člana - akademika.

Dne 12. oktobra 1990 je Argentinski inštitut za speleološka raziskovanja (INAE) v Buenos Airesu izvolil nestorja slovenskih speleologov prof.dr. **F r a n c e t a H a b e t a** za svojega mednarodnega dopisnega člana.

Na občnem zboru Ljubljanskega geografskega društva 20. februarja 1990 je bil akademik dr. **I v a n G a m s**, redni univerzitetni profesor v pokoju, izvoljen za častnega člana.

Ob Dnevu Univerze v Mariboru, 18. septembra 1990, sta sodelavca Oddelka za geografijo Pedagoške fakultete prejela univerzitetni priznanji, in sicer zlato plaketo dr. **B o r u t B e l e c**, redni profesor, in srebrno plaketo prof. **L u d v i k O l a s**, višji predavatelj v pokoju.

Čestitamo!

ZBOROVANJA

GEOGRAFIJA IN AKTUALNA VPRAŠANJA PROSTORSKEGA RAZVOJA 70 LET GEOGRAFIJE NA LJUBLJANSKI UNIVERZI, LJUBLJANA 4.-8.12. 1989

Dolga pot sedanjega oddelka za geografijo Filozofske fakultete, v katero so svoje sile, misli, ideje in dejanja vložili številni učitelji, vrhunski znanstveniki, drugi sodelavci in študentje, je nedvomno priložnost za razmislek o opravljeni poti in o tem, kako naprej.

Od skromnih začetkov pred sedemdesetimi leti in preko dolgih let delovanja profesorjev **A.Melika** in **S.Ilešiča** se je Oddelk razširil na štirinajst učiteljev in sodelavcev ter skupaj z mladimi raziskovalci in drugim tehničnim ter administrativnim osebjem na 25-članski kolektiv. V tem obdobju je iz geografije kot glavnega predmeta (A) diplomiralo 652 slušateljev, okoli 200 kot stranskega (B), magisterij je pridobilo 27 kandidatov, doktorat znanosti pa 59. Če dodamo še osrednjo geografsko knjižnico s preko 30.000 knjižnimi enotami, kartografsko zbirko z okoli 35.000 zemljevidi ter fizičnogeografski laboratorij s praktikumom, smo vsaj statistično nakazali v dolgih letih ustvarjeno strokovno bogastvo. K temu je seveda treba prišteti predvsem še dolgo vrsto znanstvenih in strokovnih del, tiskanih in netiskanih, od Melikovih knjig o Sloveniji in Ilešičevih regionalnogeografskih prikazov posameznih kontinentov ter številnih teoretsko, metodološko in vsebinsko tehničnih in obsežnih študij, ki jim je dala priznanje